

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

V Praze dne
čj. MSP-21/2017-OJD-SZN/3

R o z h o d n u t í

Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 25f zákona č. 36/1967 Sb., *o znalcích a tlumočnících*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), rozhodlo podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu o odvolání účastníka řízení [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], znalce pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializaci nemovitosti a pro obor stavebnictví, odvětví stavby inženýrské, dopravní, obytné, průmyslové a zemědělské, jmenovaného předsedou Krajského soudu v Plzni dne 8. 10. 1984 pod sp. zn. Spr 4358/1984, proti rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2017, č. j. Spr 645/2017-11, o zániku práva vykonávat znaleckou činnost k datu právní moci předmětného rozhodnutí,

takto:

Odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí předsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2017, č. j. Spr 645/2017-11, se potvrzuje.

Odůvodnění:

Dne 25. 2. 2017 bylo oznámením předsedy Krajského soudu v Plzni (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. Spr 645/2017-5 ze dne 21. 2. 2017 ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 20b zákona o znalcích a tlumočnících zahájeno z moci úřední řízení o zániku práva vykonávat znaleckou činnost, a to z důvodu nepokračování v dlouholeté praxi v daném oboru, ve věci účastníka řízení pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], znalce pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializaci nemovitosti a pro obor stavebnictví, odvětví stavby inženýrské, dopravní, obytné, průmyslové a zemědělské (dále jen „účastník řízení“).

Podnětem k zahájení správního řízení o zániku práva účastníka řízení vykonávat znaleckou činnost bylo dle správního orgánu I. stupně zjištěno, že účastník řízení dlouhodobě nepokračuje v odborné praxi v oborech, pro které byl jmenován znalcem. Účastník řízení na oznámení o zahájení správního řízení ve věci zániku práva vykonávat znaleckou činnost žádným způsobem nereagoval. Po výzvě k vyjádření se ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se účastník řízení k soudu dostavil, aby nahlédl do spisu, přičemž uvedl, že k řízení opatří a doloží potvrzení o dlouholeté praxi v komisích pro státní závěrečné zkoušky na vysokých školách. Za tím účelem mu byla prodloužena lhůta k vyjádření se ke shromážděným podkladům do 16. 5. 2017, doklady však nedoložil.

Rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2017, č. j. Spr 645/2017-11, jako správního orgánu I. stupně, bylo rozhodnuto, že účastníkovi řízení zaniká právo vykonávat činnost znalce k datu právní moci předmětného rozhodnutí.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 6. 2017, č. j. Spr 645/2017-11, bylo v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 správního řádu oznámeno účastníku řízení dne 7. 6. 2017. Rozhodnutí napadl účastník řízení odvoláním ze dne 7. 6. 2017, doručeným Krajskému soudu v Plzni dne 8. 6. 2017. Odvolání tedy bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou.

Dne 30. 6. 2017 bylo odvolacímu správnímu orgánu předáno podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu odvolání společně se spisem sp. zn. Spr 645/2017 a se stanoviskem, že správní orgán I. stupně neshledal důvod k postupu podle ustanovení § 87 správního řádu.

Účastník řízení v odvolání uvádí, že znaleckou činnost vykonává od roku 1989 (správně 1984) a že v průběhu zhruba 33 let, kdy znaleckou činnost vykonává, nebyl žádný jeho znalecký posudek zpochybněn ani soudním komisařem ani při soudních řízeních. V posledních letech byl nemocen, a proto znalecké posudky nezpracovával.

Dále v odvolání účastník řízení uvádí, že má nadstandardní zkušenosti a všeobecně uznávanou kvalitu i odbornou kvalifikaci, což dokazuje i to, že je dlouholetým členem komise pro státní závěrečné zkoušky na Českém vysokém učení technickém v Praze (dále jen ČVUT Praha). Jako důkaz přiložil listinu ze dne 26. 3. 2012 vydanou Fakultou dopravní ČVUT Praha o jmenování účastníka řízení od 2. 4. 2012 na dobu neurčitou členem komise pro Státní závěrečné zkoušky konané v Praze v navazujícím magisterském studijním programu „Technika a technologie v dopravě a spojích“ v oboru „Dopravní systémy a technika“. Listinu nemohl předložit dříve, neboť pro nepřítomnost příslušného pracovníka ji obdržel až v den podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Závěrem odvolání účastník řízení vyjádřil své přesvědčení, že správní řízení o zániku práva vykonávat činnost znalce bylo zahájeno z důvodu jeho vysokého věku, nikoli z nedostatku odborných zkušeností apod., nicméně rozhodnutí soudu bude respektovat.

Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán, přezkoumává podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného

rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán, neshledalo rozpor vydaného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, zabývalo se dále v souladu s výše citovaným ustanovením § 89 odst. 2 věty druhé správního řádu přezkumem správnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek, jež byly účastníkem řízení uplatněny.

Na základě takto provedeného přezkumu pak Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán, dospělo k závěru, že odvolání účastníka řízení není důvodné.

Podle § 20b odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících Ministerstvo spravedlnosti nebo předseda krajského soudu rozhodne o zániku práva vykonávat znaleckou (tlumočnickou) činnost, pokud se dodatečně zjistí, že znalec (tlumočnick) nesplňuje některou z podmínek pro jeho jmenování, anebo jestliže tyto podmínky odpadly.

Podle § 4 odst. 1 písm. e) téhož zákona lze jmenovat znalcem (tlumočnickem) jen toho, kdo má potřebné znalosti a zkušenosti z oboru (jazyka), v němž má jako znalec (tlumočnick) působit, především toho, kdo absolvoval speciální výuku pro znaleckou (tlumočnickou) činnost, jde-li o jmenování pro obor (jazyk), v němž je taková výuka zavedena.

Již na tomto místě je vhodné podotknout, že z dikce ustanovení § 20b odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících lze dovodit, že rozhodnutí o zániku práva vykonávat znaleckou (tlumočnickou) činnost je postup z hlediska správního a dohledového orgánu obligatorní, pokud zjistí existenci uvedených zákonných podmínek. Jedná se o regulovaný obor činnosti, proto orgán, který znalce jmenoval, je nepochybně rovněž oprávněn průběžně ověřovat, zda u znalců neodpadly (tj. zda trvají) všechny předpoklady a podmínky vyžadované pro jejich jmenování, včetně podmínky potřebných znalostí a zkušeností z daného oboru a odvětví. Pokud se tak vždy ve správní praxi v minulosti nedělo, je otázka jiná.

Z předloženého spisového materiálu, ale i podrobného odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, vyplynulo, že za účelem ověření trvání odborných podmínek pro jmenování znalcem či tlumočnickem byl od roku 2015 správním orgánem I. stupně od všech znalců a tlumočnicků v jeho seznamu vyžadován profesní životopis, ze kterého mělo být zřejmé, jakým způsobem je ze strany zapsaných znalců či tlumočnicků udržováno případně zvyšováno dosažené vzdělání a jaká odborná praxe (v jaké kvalitě) je vykonávána. Pokud z předložených profesních životopisů nevyplývalo kontinuální pokračování v aktivní odborné praxi v oboru (jazyce), pro které byli jmenováni znalci (tlumočnicky) nebo nebylo možno tuto praxi hodnověrně ověřit z veřejných zdrojů, zahájil správní orgán I. stupně se znalci a tlumočnicky správní řízení o zániku práva znaleckou či tlumočnickou činnost vykonávat ve smyslu § 20b odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících.

Účastník řízení ve svém profesním životopise ze dne 19. 9. 2015 uvedl své vzdělání inženýrské a postgraduální studia, absolvovaná pravidelná každoroční školení a speciální školení. K odborné praxi sdělil, že od roku 1990 až dosud spolupracuje s vysokými školami jako oponent závěrečných prací a člen zkušebních komisí pro státní závěrečné zkoušky.

Z každoročně předkládaných statistických přehledů provedených znaleckých úkonů v jednotlivých oborech znalecké činnosti účastníkem řízení vyplynulo, že v posledních třech

letech 2013 až 2015, ve kterých byla s účastníkem řízení rovněž provedena kontrola vedení znaleckých deníků, účastník řízení neprovedl žádný znalecký úkon v oboru stavebnictví ani v oboru ekonomie.

Jelikož správní orgán I. stupně z předloženého profesního životopisu, ani z veřejně dostupných zdrojů (Registr ekonomických subjektů ČSÚ a ARES) nemohl bez dalšího ověřit, zda v případě účastníka řízení pokračuje dlouholetá stavební praxe nezbytná pro výkon znalecké činnosti v oborech, pro které byl jmenován znalcem, bylo zahájeno předmětné řízení, ve kterém byl účastník řízení vyzván k doložení kontinuální odborné praxe, nebo předložení tří vypracovaných znaleckých posudků v každém ze znaleckých oborů za rok 2016 (ke dni zahájení ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně v tomto správním řízení nebyly statistické přehledy znaleckých úkonů za rok 2016 účastníkem řízení předloženy). Pokud účastník řízení v roce 2016 nevypracoval požadované znalecké posudky, byl vyzván k podání žádosti o zadání a obhajobu zkušebních znaleckých posudků před poradním sborem předsedy Krajského soudu v Plzni.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení na výzvy správního orgánu I. stupně dostatečně nereagoval, bylo správním orgánem rozhodnuto o zániku práva účastníka řízení vykonávat činnost znalce.

Z výše uvedeného vyplývá, že zahájení předmětného správního řízení předcházelo svědomité shromáždění podkladů potřebných k posouzení a rozhodnutí, zda účastník řízení i nadále splňuje podmínku potřebných znalostí a zkušeností dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. e) zákona o znalcích a tlumočnících, zda plynutím času neodpadly podmínky pro jmenování znalce (tlumočnicka). Účastník řízení byl opakovaně od roku 2015 správním orgánem I. stupně vyzván k součinnosti a rovněž informován o shromážděných podkladech, se kterými se mohl seznámit.

Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán, se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že k zajištění řádného výkonu znalecké činnosti musí být požadovány záruky vysoké odborné úrovně znalecké činnosti, k jejímuž získání a udržování je nezbytné nejen zvyšování odborné kvalifikace, je-li to možné a vyšší formální kvalifikace je zavedena, nýbrž i kontinuální výkon odborné praxe. Znalec musí mít živý kontakt se svým oborem a musí být schopen aplikovat i nejnovější poznatky vědy a zvládat řešení i těch typově nejsložitějších otázek, jež se v justiční praxi mohou vyskytnout. To musí v zásadě platit po celou dobu výkonu funkce znalce, kdy je znalec také veden v příslušném veřejném seznamu. Mezi znalci nelze činit rozdíly podle toho, zda se znalcem převážně živí, nebo jde o okrajový přivýdělek, proto i odborné nároky jsou logicky shodné. Bez významu není ani to, že nároky na znaleckou činnost, mj. právě i v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, se v poslední době zvyšují jak po stránce metodologické přesnosti a celkové přezkoumatelnosti [srov. k tomu například Mařík, M. - Maříková, P. (2012): *K návrhu oceňovacích standardů pro podnik a Českou republiku*. III. mezinárodní vědecká konference „Nové trendy oceňování majetku 2012, interakce teorie s praxí“. Ekonomická fakulta, VŠB-TU Ostrava, 4. 10. 2012 Ostrava. ISBN 978-80-248-2838-1, nebo Majduchová, H. (2014): *Kritéria hodnocení znaleckého posudku*. Sborník vědeckých statí z mezinárodní konference Znalecká činnost a perspektivy její dalšího rozvoje. Ekonomická univerzita v Bratislavě, 18.9.2014, Bratislava. ISBN 978-80-225-3928-9], tak z hlediska schopnosti znalce obhájit své postupy a závěry v rámci kontradiktorního řízení (úkonu).

Z podkladů pro napadené rozhodnutí obsažených ve správním spise, jakož i z odůvodnění napadeného rozhodnutí samého vyplývá, že se správní orgán I. stupně pečlivě vypořádal se všemi skutečnostmi, jež v průběhu řízení vyšly najevo. Podle názoru odvolacího správního orgánu správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí řádně zdůvodnil, na základě jakých důkazů dospěl ke svým skutkovým zjištěním, a řádně také odůvodnil, jak provedené důkazy hodnotil a jaké závěry z nich učinil. Skutková zjištění považuje odvolací správní orgán za správná a úplná (v relaci k předmětu řízení).

Pokud jde o samotné odvolání, námitky účastníka řízení nelze považovat za způsobilé zpochybnit správnost závěrů, ke kterým dospěl správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí.

K odvolacím námitkám účastníka řízení Ministerstvo spravedlnosti ČR, jako odvolací správní orgán, uvádí, že nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení, který mu měl bránit ve výkonu znalecké činnosti, nebyl doložen žádnými lékařskými zprávami, účastník řízení z těchto důvodů ani nepožádal správní orgán I. stupně o pozastavení práva vykonávat činnost znalce ve smyslu ustanovení § 20 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících. Odvolací správní orgán považuje tuto námitku za zcela irelevantní pro ospravedlnění dlouholeté absence faktického výkonu znalecké činnosti.

Dále účastník řízení v odvolání zdůrazňuje, že jeho nadstandardní zkušenosti a všeobecně uznávanou kvalitu a odbornou kvalifikaci dokazuje to, že je dlouholetým členem komise pro státní závěrečné zkoušky na ČVUT v Praze, v poslední době na Fakultě dopravní, což k odvolání i doložil jmenovacím dekretem ze dne 26. 3. 2012. Pro Fakultu stavební ČVUT v Praze či VUT v Brně, jak uváděl v profesním životopise ze dne 19. 9. 2015, již obdobné potvrzení nedoložil. Být členem komise pro státní závěrečné zkoušky na vysokých školách samozřejmě svědčí o vysokých odborných kvalitách účastníka řízení, avšak již nedokládá, jak dokáže své odborné schopnosti využít při výkonu znalecké činnosti. Účastník řízení navíc, jak sám uvádí, v současné době spolupracuje s Fakultou dopravní ČVUT ve studijním oboru „Dopravní systémy a technika“, což zcela nesouvisí s obory, pro které byl jmenován znalcem. Přičemž nelze přehlédnout, že znaleckou činnost v oborech, pro které byl účastník řízení ustanoven znalcem, nevykonává od roku 2013 a v oboru stavebnictví nevypracoval žádný znalecký posudek již od roku 2008.

V odvolání vyslovenému názoru účastníka řízení, že řízení o zániku práva vykonávat znaleckou činnost bylo zahájeno nikoli z důvodu nedostatku jeho odborných zkušeností, ale z důvodu jeho vysokého věku, rovněž nelze přisvědčit. Správní orgán I. stupně, jak sdělil ve svém vyjádření k odvolání účastníka řízení a jak rovněž vyplývá z osobního spisu účastníka řízení, správní řízení zahájil se znalci i tlumočníky postupně, a to zpočátku podle abecedního pořadí a následně (i v případě účastníka řízení) po jednotlivých znaleckých oborech. Řízení byla nejprve zahájena u znaleckých oborů, pro které byly u správního orgánu I. stupně zřízeny poradní sbory. V postupu správního orgánu I. stupně nebyla zjištěna žádná diskriminace účastníků řízení, a to ani z důvodu věku či důvodu jiného.

Na druhou stranu smyslem vedení veřejných znaleckých seznamů je státem garantovaná nabídka určité vysoce kvalifikované služby jak orgánům veřejné moci, tak i pro širokou veřejnost. Znalecká funkce nemůže být proto vnímána jako emeritní čestná funkce pro ocenění špičkových odborníků. Soudní znalec je funkce výkonná, a chybí-li aktivní výkon znalecké praxe, je zcela oprávněné požadovat a provádět verifikaci odborné praxe a schopností znalce podat a obhájit znalecký posudek, např. zpracování zkušebního

znaleckého posudku a jeho posouzení příslušným poradním sborem. Ani této možnosti však účastník řízení nevyužil. Postup správního orgánu I. stupně dozajista vychází z všeobecně známého (a správného) předpokladu, že postupem času přirozeně dochází ke slábnutí odborných kompetencí, nejsou-li vytrvale udržovány a posilovány konkrétními výkony. A tak tomu podle zjištění správního orgánu bylo i v případě účastníka řízení, proto důvodně zahájil řízení o zániku práva vykonávat činnost znalce a po provedeném dokazování důvodně rozhodl ve smyslu § 20b odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících, když jiný úřední postup zde ani nepřicházel v úvahu.

Jelikož jsou odvolací námitky liché a napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, netrpí žádnou vadou, pro kterou by je bylo nutné zrušit ex officio, odvolací správní orgán odvolání zamítl a výše specifikované rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako věcně správné a zákonné potvrdil.

Vzhledem ke shora učiněným závěrům rozhodl odvolací správní orgán jak ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se n e l z e dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Radek Visinger, Ph.D.
ředitel odboru justičního dohledu